

Záradék:
Az irat elektronikus irattal készített papír alapú
másolat.

BAJAI JÁRÁSBÍRÓSÁG
2020 JAN 28
Készített papír alapú

47

Alkotmánybíróság
Donáti utca 35-45.
Budapest,
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00198-0/2020
Érkezett:	2020 FEBR 03.
Beküldő:	- Bajai Járásbíróság útján - 3
Melléklet:	15 db
Kezelőiroda:	ulu

BAJAI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Ért:	2020 JAN 28.
Példány:	1-4 db
Mell:	11 db
Alkotmánybíróság irattal:	g.20572/2018.

Elsőfokú ügyiratszám: 15.G.20.572/2018.

Másodfokú ügyiratszám: 2.Gf.20.854/2019.

Kérjük, hogy a T. Bajai Járásbíróság beadványunkat a Pp. 425. § (1) bekezdése alapján továbbítani szíveskedjen az Alkotmánybíróság részére!

Kérjük továbbá, hogy a T. Bajai Járásbíróság a beadványunk V. pontja szerint a Pp. 426. § (1) bekezdése alapján a panaszban támadott ítélet végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjen!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[Redacted] a (születési név: [Redacted] született: [Redacted]
[Redacted] I. r. Felperes
(születési [Redacted]
lak [Redacted]) II. r. Felperes és [Redacted] (születési név: [Redacted]

[Redacted] III. r. Felperes – alkotmányjogi panaszunkhoz csatolt és kívül jegyzett jogi képviselők: dr. Mikó András Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Mikó András, székhely: [Redacted]

[Redacted] útján – mint indítványozók a [Redacted] Budapest Bank Zrt.
(székhely: [Redacted]; perbeli jogi képviselő: [Redacted] ügyvéd) Alperes
ellen indított és a Bajai Járásbíróság előtt 15.G.20.572/2018. szám alatt folyamatban volt elsőfokú
és a Kecskeméti Törvényszék előtt 2.Gf.20.854/2019. szám alatt folyamatban volt másodfokú
végrehajtási igényperben a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság
2.Gf.20.854/2019/5. számú jogerős ítéletével szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi
CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasszal

fordulunk a Tisztelt Alkotmánybírósághoz:

Kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. számú jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani, egyúttal az alaptörvény-ellenes ítéletet megsemmisíteni szíveskedjen az alábbi jogi indokolás alapján.

Álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet az alábbiak okán kirívó mértékben sérti Felperesek Alaptörvényben foglalt jogait, egyúttal a családi gazdaságok intézményének jogállását a jogalkotói céllal ellentétesen értelmezi, amelyekre tekintettel az alaptörvény-ellenes döntéssel okozott jogsérelem alkotmányjogi panasz útján történő jogorvoslata szükséges.

I. Az alkotmányjogi panasz befogadhatósága

I.1. Indítványunkat az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján terjesztjük elő. Indítványozók mindannyian a Bajai Járásbíróság előtt 15.G.20.572/2018. szám alatt indult, majd a Kecskeméti Törvényszék előtt 2.Gf.20.854/2019. számú peres eljárás I-III. rendű felperesei, akiknek Alaptörvényben foglalt jogát sérti az ítélet, így az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján érintettségük további vizsgálat nélkül megállapítható.

I.2. A Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. számú jogerős másodfokú ítéletével szemben további rendes és rendkívüli jogorvoslatnak nincs helye. A Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdés b) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a XL. fejezetben szabályozott végrehajtási perekben. Tekintettel arra, hogy a Kecskeméti Törvényszék helyben hagyta a Bajai Járásbíróság Felperesek keresetét elutasító ítéletét, az eljárás végrehajtási igényper jellegére figyelemmel Felperesek a Pp. fenti rendelkezése alapján felülvizsgálati eljárás megindítására nem jogosultak.

I.3. Felperesek jogi képviselőjeként a Kecskeméti Törvényszék ítéletét elektronikus úton 2019. december 3. napján vettük kézhez, így indítványunkat az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt hatvan napos határidőn belül az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján a Bajai Járásbíróságon mint elsőfokú bíróságon terjesztjük elő.

I.4. A kérdéses ítélet Alaptörvény-ellenességét a Tisztelt Alkotmánybíróság még nem vizsgálta, így az Abtv. 31. § (2) bekezdésében foglalt korlátozás sem képezi a panasz előterjesztésének akadályát.

I.5. A Törvényszék egyrészről olyan, a vállalkozáshoz való jogot mint alapjogot sértő jogértelmezés alkalmazásával vizsgálta a családi gazdaság intézményét, amely a bírói döntésre érdemben kihatással bírt, másrészről ítéletében olyan kirívó módon sértette meg az indokolási kötelezettségét, ami az indítványozók tisztességes eljáráshoz való jogát nagymértékben csorbítja.

A családi gazdaság a magyar mezőgazdaság tradicionálisan egyik legrégebbi, legegységesebb együttműködési formájának jogszabályi keretek között történő megvalósulása, így kiemelt jelentőséggel és népszerűséggel bír a családi közösségek termelési közösségként történő megszerveződése során. A családi gazdaságok mezőgazdasági illetve agrár-vidékfejlesztési támogatások tekintetében fennálló közvetlen jogosultságának kérdése, ekként a támogatások igénylőjeként fellépő családi gazdálkodók és a családi gazdaságok tagjai közötti elszámolási viszonyok jogalkalmazás útján történő megfelelő értelmezése a családi gazdaságok működésének

eredményességét alapvetően befolyásolják, így a kérdés álláspontunk szerint alkotmányjogi jelentőséggel bír.

II. Az Alaptörvény-ellenes ítélet alapjául szolgáló tényállás, továbbá az ítélet lényegi rendelkezései

II.1. Felperesek és adós [REDACTED] napján mezőgazdasági tevékenység folytatására családi gazdaságot alapítottak, amelyet a mezőgazdasági igazgatási szerv nyilvántartásba vett. A családi gazdaságot alapító megállapodás értelmében adós mint családi gazdálkodó végezte a családi gazdaság irányítását, míg felperesek mint a gazdálkodó család tagjai vállalták a közreműködést. Felperesek a használatukban álló termőföldeket az alapító szerződésben foglaltak szerint a családi gazdaság rendelkezésére bocsátották.

Adós mint a családi gazdaság vezetője [REDACTED] a családi gazdaság rendelkezésére bocsátott termőföldek után mezőgazdasági termelők részére nyújtandó támogatások folyósítása iránt kérelemmel élt.

II.2. Alperes adóssal szemben végrehajtási eljárásokat kezdeményezett, amelyekre tekintettel [REDACTED] számon végrehajtási eljárások folynak. A végrehajtó ennek során az Adós által igényelt támogatások lefoglalásáról döntött melynek következtében [REDACTED] - [REDACTED] - [REDACTED] erejéig lefoglalta adósnak a Magyar Államkincstárral szembeni követelését.

II.3. Felperesek keresete a végrehajtó által lefoglalt mezőgazdasági támogatások foglalás alóli feloldására irányult. Felperesek érvelése szerint az Adós által megigényelt támogatás – figyelemmel arra, hogy Adós a családi gazdaságba bevitt földrészek után a családi gazdaság vezetőjeként igényelte meg a támogatást – a támogatás nem Adós személyes vagyonához tartozik, ezáltal az Felpereseket, mint a családi gazdaság tagjait illeti meg.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a mezőgazdasági támogatások igénylésére a családi gazdálkodó saját jogán jogosult, a támogatásokat saját nevében igényelte és nyerte meg.

II.4. A Bajai Járásbíróság mint elsőfokú bíróság 15.G.20.572/2018/39. számú ítéletében a felperesek keresetét elutasította, egyúttal intézkedett a végrehajtási eljárások felfüggesztésének megszüntetéséről.

A Járásbíróság álláspontja szerint a családi gazdaság egy olyan gazdálkodási forma, ami mezőgazdasági üzemnek felel meg, ezzel szemben az agrárpolitikai támogatások jogosultja a 1307/2013/EU rendelet szerint nem a mezőgazdasági üzem, hanem a mezőgazdasági termelő. A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 44. § (4) bekezdése értelmében az ügyfelet a kérelmében megjelölt mezőgazdasági területekre jogszerű földhasználónak kell tekinteni, amíg annak vonatkozásában kétség nem merül el. A Járásbíróság álláspontja szerint a földhasználóként bejegyzett személy és a családi gazdálkodó egyaránt jogszerű földhasználónak minősül, és egyaránt jogosultak a

mezőgazdasági termelők részére nyújtandó közvetlen támogatások igénybevételére. Az Adós ekként jogszerű földhasználónak minősül, a mezőgazdasági termelők részére nyújtandó támogatások közvetlen alanya lehet. Az Adós és a Felperesek között létrejött megállapodás relatív hatályú, így az ügy eldöntése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a családi gazdaság résztvevői között milyen megállapodás jött létre.

II.5. A Járásbíróság ítéletével szemben Felperesek fellebbezést nyújtottak be. Fellebbezésükben kérték az ítélet megváltoztatását és a felperesi keresetnek megfelelő döntés meghozatalát. A fellebbezés indokolásában Felperesek a családi gazdaság jogintézményének sajátosságát, és ebből fakadóan a családi gazdálkodó személyének a mezőgazdasági termelők részére nyújtandó közvetlen támogatások igénylése során betöltött szerepét hangsúlyozták.

II.6. A Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Törvényszék ítéletében a Járásbíróság határozatában kifejtett jogi érvekkel döntően egyetértett. Akként foglalt állást, hogy az Eljárási törvény 44. § (7) bekezdés b) pontja tekintetében Felperesek maguk is jogszerű földhasználónak minősülnek a földhasználati nyilvántartás szerint, így a területalapú támogatásra közvetlenül is igényt tarthatnak. A Törvényszék ugyanakkor nem osztotta a Járásbíróság azon álláspontját, hogy a Felperesek kereseti igényét illetően nincsen jelentősége a családi gazdaságot alapító szerződésnek. A Törvényszék álláspontja szerint abban kellett állást foglalni, hogy az adóhoz jogszerűen került támogatási összegekre a Felperesek megjelölt jogok alapján igényt tarthatnak-e, ezen igényt pedig a polgári jog szabályai alapján vizsgálni kell.

A Törvényszék álláspontja szerint családi gazdaságot alapító szerződés tartalmát összegezve az a következtetés vonható le, hogy az érintett termőföldek a családi gazdaság részére átadásra kerültek, Felperesek azonban a közvetlen jogosultságukhoz és annak a bevitt földek arányához igazodó mértékére vonatkozó előadásukhoz jogalapot nem tudtak megjelölni. Az ítélet értelmében nincs a családi gazdaságot alapító szerződésnek olyan rendelkezése, ami a gazdálkodó család tagjainak a közösséget megillető igényelt támogatás tekintetében a földterületek családi gazdaság részére történő átadása mellett alapot adna az igényelt támogatás állított tulajdonjoga közvetlen és arányosnak vélt megszerzésére. A családi gazdaságot alapító szerződés ezen támogatás tagjai közötti, az állított közvetlen igényjogosultságot megalapozó rendelkezést nem tartalmaz, majd csak a „családi gazdaságból”, nyilvánvalóan annak a hasznaiból való egyenlő arányú részesedést rögzít.

III. A Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.30.854/2019/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenes volta

Álláspontunk szerint a panasszal támadott jogerős ítélet, így a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítélet is akként értelmezi a családi gazdaság fogalmát, ami jogalkotói akarattal ellentétes tartalmat kölcsönöz a jogintézménynek, ezáltal súlyosan sértve Felpereseknek a vállalkozás szabadságához fűződő, Alaptörvény XII. cikkében foglalt alapvető jogát. A fentiekén túl a Törvényszék ítélete álláspontunk szerint olyan súlyosan sérti az indokolásra vonatkozó kötelezettséget, amely szembe megy a Kúria jogegységesítési gyakorlatával, ezáltal közvetlenül sértve az indítványozók tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

III.1. A vállalkozáshoz való jog sérelme

Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése értelmében „Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.”

A vállalkozáshoz való jog bár nem jelent Alaptörvényben biztosított jogot meghatározott vállalkozás gyakorlásához, azonban az államra nézve kötelezettséget keletkeztet arra, hogy lehetővé tegye, hogy ha valaki vállalkozni akar, akkor azt a jogszabályi kereteken belül, az ahhoz szükséges feltételek teljesítése mellett megtegye. Az állam vonatkozásában így a vállalkozáshoz való jog elsődleges megnyilvánulása a vállalkozás feltételeinek, keretrendszerének megteremtése.

A családi gazdaság törvényi szabályozása a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény), a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.), valamint a családi gazdaságok létrehozásáról, nyilvántartásba vételéről, működtetéséről, valamint kiemelt támogatásukról szóló 326/2001. (XII.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban 326/2001. (XII.30.) Korm. rendelet) rendelkezései figyelembevételével határozható meg.

A Földforgalmi törvény 5. § 4. pontja értelmében a családi gazdaság a mezőgazdasági igazgatási szervnél családi gazdaságként nyilvántartásba vett mezőgazdasági üzem, míg az 5. § 5. pontja a családi gazdálkodó személyét definiálja, rögzítve, hogy a családi gazdálkodó a családi gazdaságot vezető természetes személy.

A Fétv. 4. § alapján *A Földforgalmi törvény 5. § 4. pontjában meghatározott családi gazdaság alatt - a Földforgalmi törvény 1. § (2) bekezdésében foglalt külön törvény hatálybalépéséig - a gazdálkodó család tagjainak a tulajdonában és használatában álló földek, továbbá a földhöz tartozó, leltárban megjelölt ingatlan és ingó vagyontárgyak - így különösen épület, építmény, mezőgazdasági berendezés, felszerelés, gép, állatállomány, készlet - olyan együttesét kell érteni, amelynek a gazdálkodó család tagjai között létrejött szerződés szerinti hasznosítása egy családtag teljes foglalkoztatásán és a többi családtag közreműködésén alapul, és amelyet a földművelésügyi igazgatási szerv családi gazdaságként nyilvántartásba vett.*

A 326/2001. (XII.30.) Korm. r. 3. § értelmében „A gazdálkodó család tagjai vagyoni, elszámolási viszonyukat szerződésben szabályozzák. A szerződésben a családtagok rendelkeznek

- a) a tulajdonukban és a használatukban lévő termőföldterületnek és az annak megműveléséhez szükséges vagyontárgyaknak legalább öt évre a családi gazdálkodó részére történő átadásáról,
- b) a személyes közreműködés formájáról és a teljes foglalkoztatású családtag személyéről, valamint
- c) azokról a mezőgazdasági és kiegészítő tevékenységekről, amelyet folytatni kívánnak,

d) a családi gazdaság nyilvántartásba vételét megelőzően gazdálkodásuk folytatása érdekében vállalt kötelezettségek és megszerzett jogok családi gazdaság keretein belül történő továbbvitelének módjáról.”

A családi gazdaság tehát egy olyan, jogalkotó által meghatározott keretek között fennálló együttműködési forma, amelynek célja, hogy a mezőgazdasággal életvitelszerűen foglalkozó családi közösség egy közös célért, egyetlen, sajátos vagyontársaságot alkotva, továbbá személyes közreműködésük által optimalizálják a termelést. A családi gazdaság így a földműves közösség egyik legegyszerűbb, tradicionálisan legrégebbi elemének, a családnak egy jogszabályi szinten meghatározott, mezőgazdasági vállalkozási formája.

A fent idézett szabályozásból álláspontunk szerint egyértelműen kitűnik, hogy a családi gazdaságba bevitt eszköz- és állatállomány, valamint termőföldek nem választhatóak szét a családi gazdaság tagjaira, azok egy egységként vannak jelen, a termőföldek pedig a családi gazdaság részét képezik. A családi gazdálkodó a területalapú támogatás iránti kérelem benyújtása során nem saját, önálló jogon használt termőföldre nyújtja be a kérelmet, hanem a családi gazdaság képviselőjében eljárva. Álláspontunk szerint ugyanis különbséget kell tenni a tekintetben, hogy a kérelmező a támogatást önállóan, vagy családi gazdálkodóként adja-e be. A családi gazdaság tagjai ugyanis nem a családi gazdálkodó személyére ruházták át a családi gazdaságba bevitt földeket, hanem a vagyontársaság részévé tették, amely ezáltal a többi termőfölddel és eszközállománnyal együttesen, egy egységként szolgálják a családi gazdaságot. Ennél fogva a családi gazdálkodó bár harmadik személyek felé a családi gazdaság jogképességének hiányából fakadóan önállóan lép fel, sajátos minőségében, a családi gazdaság érdekében, és nem mint saját érdekében gazdálkodó személyként jelenik meg.

A családi gazdálkodói minőségben, a családi gazdaságra vonatkozóan igényelt területalapú támogatások így nem egy személyben a családi gazdálkodót, hanem a családi gazdaság tagjait mint vagyontársaságban részt vevő személyeket illetik meg.

Álláspontunk szerint azzal, hogy a Törvényszék az Adós által igényelt támogatást az Adós személyesen megillető támogatásnak minősítette, jogértelmezésével megfosztotta a családi gazdaságot annak közösségben való működésének jellegétől, ezáltal alapjaiban értelmezte tévesen annak rendeltetését, lerontva ezzel a jogalkotó által létrehozott működési kereteket.

A családi gazdaságnak a családi gazdálkodó útján történő fellépése éppen azt szolgálja, hogy a család az erőforrásokat optimalizálva egy egységként tudjon harmadik személyek felé fellépni, így a jelen esetben ne kelljen minden családtagnak külön-külön támogatást igényelni. A családi gazdaság működése ugyanakkor a felek között szabályozott, szerződéses viszonyon alapul, amely a nyilvántartásba vétel feltétele, és amely által a családi gazdálkodó felelősséggel tartozik a gazdálkodó család tagjai felé a bevitt termőföld és eszközkészlet vonatkozásában, ahogy a gazdálkodó család tagja is felel a többi tag, valamint a családi gazdálkodó felé a vállalt kötelezettségek teljesítéséért. A felek közötti szabályozott viszonyból is kizárólag arra lehet következtetni, hogy a családi gazdaság érdekében történő fellépés és a saját érdekében történő fellépés – bár a családi gazdálkodó vonatkozásában mindkét esetben saját név alatt történik a családi gazdaság jogképességének hiányára – érdemben elkülönül.

A fentiek alapján Felperesek pusztán azzal, hogy a családi gazdaság tagjai, a családi gazdaságba bevitt földek után igényelt támogatásra jogszerűen és megalapozottan tartottak igényt. Felperesek már az elsőfokú eljárás során igazolták, hogy a családi gazdálkodó által igényelt támogatások a korábbi években is a gazdálkodó család tagjai részére továbbításra kerültek.

III.2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikke értelmében:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A tisztességes eljáráshoz való jog garanciája magában foglalja a bíróság indokolási kötelezettségét, amely ugyan nem értelmezhető akként, hogy részletes választ kívánna meg minden egyes évrre vonatkozóan, azonban ha a peres fél előadása döntő jelentőségű az eljárás kimenetele szempontjából, az álláspontom szerint kifejezett és egyéni indokolást tesz szükségessé.

III.2.1. A családi gazdaságot alapító szerződés 2015. április 3. napján kelt kiegészítése 2.) pontja a támogatások elosztására vonatkozó megállapodás keretében egyértelműen rögzítette, hogy azok igénylésére a családi gazdaság vezetője köteles, míg a beérkezett támogatásokat a családi gazdaságba bevitt földek arányában a tagok elosztják. Felperesek korábbi jogi képviselője már az elsőfokú eljárás során benyújtott keresetváltoztatásában hivatkozott a [REDACTED]-i szerződéskiegészítésre, amely e tekintetben a családi gazdaság tagjai közötti, támogatásból való részesedési viszonyokat egyértelműen rögzítik.

A Törvényszék a Járásbíróság arra vonatkozó álláspontját ítéletében nem osztotta, hogy a családi gazdaságot alapító szerződésnek nincs jelentősége, mivel az adós által igényelt támogatási összeg és a felperesek közötti viszonyt, a felpereseknek a támogatás összegére formált igényét a polgári jog szabályai szerint kell vizsgálni.

A fentiek ellenére a Törvényszék bár ismeretében volt mind a családi gazdaság alapítására vonatkozó jogszabályi rendelkezés azon kitételével, hogy a családi gazdaság tagjai egymás közötti elszámolási viszonyait szerződésben kell, hogy szabályozzák, mind a családi gazdaságot alapító szerződéssel illetve annak kiegészítésével, akként foglalt állást, hogy a felperesek nem tudtak megjelölni olyan jogszabályi rendelkezést, amely a támogatás és az igényjogosultság közötti kapcsolatot megállapíthatta volna.

Álláspontom szerint a Törvényszék fenti megállapítása kirívóan iratellenes és nem csak figyelmen kívül hagyja a Felperesek által előadott jogi indokokat és okirati bizonyítékokat, hanem egyenesen azok tartalmával ellentétes következtetésekre jut. Éppen a Felperesek által többször is hivatkozott 326/2001.(XII.30.) Korm.r. 3. § teremt meg azt a jogszabályi alapot, amely értelmében a gazdálkodó család tagjai a támogatások egymás közötti elszámolásának rendjére is kiterjedően szabályozták belső elszámolási viszonyukat.

A Törvényszék periratokkal ellentétben álló, ugyanakkor érdemi indokolást mellőző értékelése – figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárás lényegi kérdésének tekintetében foglalt állást – rendkívüli mértékben sértik Felperesek tisztességes eljáráshoz való jogát.

Álláspontom szerint a Törvényszéknek részletes indokolását kellett volna adnia, hogy az általa lényegesnek minősített azon kérdésben, hogy a Felperesek és az Adós közötti jogviszonyt a felek szerződés úton rendezték, a családi gazdaság tagjai között létrejött megállapodást ennek ellenére miért nem vette figyelembe. A családi gazdaság tagjai nem csak jogosultak, de kötelezettek is az egymás közötti elszámolási viszony rögzítésére, ennek ellenére érthetetlen, hogy a Felperesek által egyébként hivatkozott kormányrendeletet milyen okból kifolyólag nem tartotta elégséges jogszabályi alapnak a Törvényszék.

III.2.2. A jogvita tárgyának elbírálása körében kiemelt jelentősége volt annak, hogy a Járásbíróság illetve a Törvényszék miként értelmezi a családi gazdaság helyett fellépő családi gazdálkodó jogállását, illetve miként értelmezi a gazdálkodó család tagjai és a családi gazdálkodó közötti vagyoni-együttműködési viszonyokat.

Mind az ügyben eljáró Járásbíróság, mind a Törvényszék döntése során állást foglalt a Felperesek és az Adós közötti jogviszony tartalmát illetően, ugyanakkor téves jogértelmezésükkel a családi gazdaság jogintézményének azon – álláspontom szerint leglényegibb – elemével kapcsolatban jutottak téves következtetésre, amely a Felperesek és az Adós érdekközösségben történő együttműködését teremti meg.

Álláspontunk szerint a helytálló, és a jogalkotói akaratnak is megfelelő jogértelmezés a Kúria – Felperesek által a másodfokú eljárás során is hivatkozott – Kfv.35642/2011/3. számú jogerős ítéletéből állapítható meg.

A Kúria ítéletének indokolásában a hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy kapcsán rögzíti, hogy „A felperes ugyanis támogatási, kifizetési kérelmét családi gazdaság vezetőjeként nyújtotta be, és a családi gazdaság korábbi vezetője már nyújtott be az első négy gazdálkodási évben támogatás iránti kérelmeket, amelyek tárgyában az alperes helyt adó, illetve részben helyt adó határozatokat hozott. Az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy ezeket a határozatokat nem lehet a felperes javára értékelni, mert a felperes a támogatási kérelem benyújtásával egyidejűleg nyilatkozott és határozatot is csatolt arra nézve, hogy a családi gazdaság vezetőjének személye megváltozott. Az alperesnek tudomása volt arról, hogy a támogatás kérelmezője egy családi gazdaság, amelynek létét és folytonosságát nem érinti a vezető személyében bekövetkezett változás. A családi gazdaság nem önálló jogi személy, nem rendelkezik önálló regisztrációval sem. A családi gazdaság mindenkor vezetője az, aki regisztrálhat és támogatási kérelmeket nyújthat be, kérelmeit azonban nem személyes kérelemnek, hanem a családi gazdaság kérelmének kell tekinteni. A felperes családi gazdasága megfelel az R. 32 § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek, ezért a felperesnek jár az NVT-AGK programban való részvételre megítélhető 9 pont, amivel együtt a felperes 51,9 ponttal rendelkezik, ami meghaladja a támogatáshoz szükséges 44,2 pontot. Az alperes határozata ezért jogszabálysértő, és a megismélt eljárás során támogatás megítélő határozatot kell hoznia.

Felperesek a fenti kúriai jogértelmezést a másodfokú eljárás során a Törvényszék elé tárták, azonban a Törvényszék az abban foglaltakat annak ellenére hagyta figyelmen kívül, hogy az azzal ellentétes döntése és kúriai döntés közötti eltérést ítéletében nem indokolta meg.

Magyarország Alaptörvényének az ítélet meghozatalakor hatályban volt 25. cikk (2) bekezdése akként rendelkezett, hogy „a rendes bíróságok döntenek büntetőügyben, magánjogi jogvitában és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.”

Határozott álláspontom szerint, amennyiben az eljáró Törvényszék ellentétes álláspontra helyezkedett volna a Felperesek által hivatkozott döntés jelen ügyben való alkalmazhatósága tekintetében, azt ítéletében indokolni lett volna köteles. A kúriai döntés figyelmen kívül hagyása az értelmezési ellentét feloldása híján az Alaptörvény 25. cikkébe ütköző módon megy szembe a Kúria jogértelmezésével.

Tekintettel arra, hogy Felperesek jogérvényesítésének eredményessége lényegét tekintve ezen kúriai döntés alkalmazhatóságának vagy annak hiányának megítélésén múlt, annak Törvényszék általi figyelmen kívül hagyása a Felpereseknek az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát közvetlenül és jelentős mértékben sértette. A Törvényszéknek kötelezettsége lett volna reflektálni a felperesi beadványban foglalt, a Törvényszékre egyebekben kötelező tartalommal bíró jogértelmezéstől való eltérés okára és annak jogi megalapozottságára.

IV. Az indítvány nyilvánossága

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz eljárásokban az indítványozó nyilatkozni köteles a személyes adatai kezelését illetően azzal, hogy az Abtv. 57. § (1a) bekezdése és 68. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt az indítványozó hozzájárulása esetén az Alkotmánybíróság nyilvánosságra hozza.

Indítványozók a fentiekre tekintettel akként nyilatkoznak, hogy az indítvány nyilvánosságra hozatalának mellőzését kérik a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

V. Az ítélet végrehajtásának felfüggesztése

Kérjük a Tisztelt Járásbíróságot, hogy a Pp. 426. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen a panasszal támadott ítélet végrehajtását felfüggeszteni.

Kérelmünk indokaként előadjuk, hogy az indítványozók által igényelt támogatások összege alapvető jelentőséggel bírnak a családi gazdaság rentábilis működésében, azonban a végrehajtói

iroda által fogantatosított végrehajtási eljárások felfüggesztésének megszüntetése a lefoglalt támogatási összegeknek a végrehajtást kérő részére történő kiutalásával járhat, amely álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasz eredményessége esetén az eredeti állapot helyreállítását lehetetlenné teszi.

VI. Az alkotmányjogi panaszhoz csatolt mellékletek

1. I-III. r. Felperesek keresetlevelei
2. Felperesek kereset-pontosítása (2019.02.15.)
3. Felperesek keresetváltoztatása (2019.04.17.)
4. Családi gazdaságot alapító szerződés (2015.04.03.) és annak kiegészítései (2015.04.03. és 2015.05.22.)
5. Bajai Járásbíróság 15.G.20.572/2018/39. sz. ítélete
6. Felperesek fellebbezése (2019.05.20.)
7. Felperesek észrevételei (2019.09.16.)
8. Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. sz. ítélete
9. Ügyvédi meghatalmazás

Budapest, 2020. január 23.

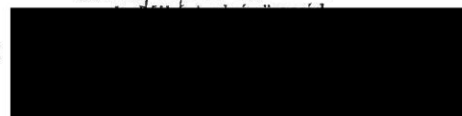
Tisztelettel:

indítványozók

dr. Mikó András Ügyvédi Iroda

képv.:

dr. Mikó András ügyvéd